

Luokat ja Luokkataistelut

Kokoillut Paukku

OSA III

Luokkataistelu Työmaalla

Industrialistisen unionismin edustajat aina selittävät työväen luokan ja kapitalistiluokan välisen taistelun olevan luonteeltaan ja perusolemukseltaan taloudellista ja saavan alkunsa työmaalta. Ja kun näin on asia, niin työväenluokan järjestymisperustankin pitäisi olla työmaiden yhteydessä ja järjestäytymisen tapahtua työmaiden mukaan, toisin sanoen tulisi järjestäytyä teollisuus pohjalle taloudellisiin järjestöihin.

TYÖMAALLA tapahtuvan luokkataistelun luonnetta on aina pyritty toisten työväen liikkeiden taholta selittämään perin vähäpätöiseksi ja milloin on sen myönnettykin jonkinmoista luokkataistelua tavallaan olevan, koska joudutaan tunnustamaan, että työläisten riistäminen työmailla tapahtuu, niin silloinkin on ehätetty selostamaan, että se on perin pientä verrattuna siihen, mitä ulkopuolella työmaiden työläisiä riistetään ja sorretaan. Yksi esimerkki on tavallisesti vedetty siitä, että kun työläinen ostaa tavaroita kauppiaalta, riistetään häntä paljon enemmän siinä kuin konsanaan työmaalla.

Surkeinta tässä lapsellisessa käsityksessä on se, että sen mukana on aina esitetty työväenliikkeen synty ja kehitys kokonaan väärin. Katsomme miten esimerkiksi suomalaisten sosialististen järjestöjen jäsenet ovat opetettut luokkataistelua ymmärtämään vain siten, että pidetään iltamia haaleilla ja äänestetään virkailijoita hallituksellisiin virkoihin, tai — ja mikä on ollut jo jyrkkää taistelua — marssitaan katukulkueissa, mellakoidaan ja joskus muiden keinojen puutteessa mennään lakkoon palkankorotuksen puolesta. Nämä ovat olleet suomalaisten sosialististen järjestöjen, uusien ja vanhojen, ainaisina luokkataisteluilmiöinä työväestön ja kapitalistiluokan välillä. Seurausena tästä on ollut se, että jäsenistö on taistellut voimiensa mukaan sellaista muka harhaoppia vastaan, jota I. W. W opettaa, että luokkataistelu kaikkein ankarimpana käydään kapitalistien ja työläisten välillä työmailla, tuotannon ja jaon palveluksessa olevien työläisten jokapäiväisessä raadannassa, jossa uh-

“Vain Leppymätön Taistelu Auttaa.”

rien luku on siksi suuri, että se ylittää kaikkien sotien uhrimäärät.

Miksi Kapitalistit Määräävät?

Yhteiskunnassamme on kapitalistiluokka se, jonka hallussa on tuotannon ja jaon järjestys, johto ja suunnittelu ja työväenluokka on se, joka suorittaa ne työt ja tehtävät, mitä sille järjestetään, ei oman, vaan kapitalistien johdon alaisena, saaden jaossa osakseen niinkään sen, minkä kapitalistinen järjestys määrää. Tämä työläisten alistettu asema on syynä, että työväestö työskentelee työmailla, jotka vain kapitalistinen johto varustaa ja pitää siinä kunnossa ja muodossa, kuinka sen etu kulloinkin vaatii. Työvälineet ja raaka-aineet myös varustetaan työläisille kapitalistien toimesta siinä kunnossa ja muodossa kuin sen edut vaativat. Ja edelleen työväestö saa luomistaan rikkauksista sen osuuden ja siinä muodossa kuin kapitalistit riittävästi työvoimaa saadakseen ovat pakotetut antamaan.

Täten siis kapitalistiluokka, eikä työväestö, on se joka määrää asioista ja suhteista työmaihin, työvälineisiin, työpalkkoihin ja työaikaan. Jokaisen kapitalistin on kilpailujärjestelmän vallitessa

koetettava saada tavaraa markkinoille itselleen niin edullisilla ehdoilla kuin voi, josta tuloksena on, että heidän on määrättävä nämä mainitut suhteet omia etujaan silmälläpitäen. Saadaksean tavaran markkinoille halvempaa tänä vuonna kuin viime vuonna, koska markkinat ovat huonontuneet, tai kilpailijalla on paremmat välineet, suurempi tehdas, koneet y.m. täytyy kapitalistin valka olisi miten sydämellinen, pienentää kustannuksia palkoissa, työmaan kunnossapidossa ja yleensä niissä suhteissa, joiden alaisena työväestön elämä jokainen päivä joutuu olemaan. Täten kapitalisti joutuu tietoisesti aina vahingoittamaan työläisten etuja ja työläiset joutuvat toiselta puolen joko tietien tai tietämättään pyrkimään häntä vastustamaan. Tätä ainaista ristiriitaisuutta ja siitä johtuvaa toimintaa me kutsumme luokkataisteluksi ja kuten tästä näemme, tapahtuu se työmaalla.

Saadaksemme edelläolevan katsauksemme mahdollisimman tiivistetyksi ja jokaiselle helposti käsitettäväksi, teemme tässä vielä yleisen katsauksen siitä, miksi

Leppymätön Taistelu Vain Auttaa

Kun kapitalistit rakennuttavat ja ylläpitävät teollisuuslaitoksia, olkootpa ne mitä tahansa, joutuvat he yhteiskuntataloudellisen lain pakottamana valvomaan siinä vain omia etujaan, s. o. että kustannukset olisivat pienet ja liikevoitto suuri. Juuri tämän ankaran lain seurauksena on työläisten jokapäiväinen elämä työmailla aina vaarassa, joko teollisuustaudin tai työtaturman uhkaamana, sillä kapitalisti ei liikevoittonsa vuoksi ja kapitalistina pysyäkseen halua näistä seikoista paljoa väliä.

Camasta syystä hän ottaa käytäntöön parempia koneita ja niiden tekemää vaikutusta työväestöön ei hän mittaa muulla kuin omalla liikevoitollaan. Tästä johtuu että työväenluokka, voimmepa sanoa kokonaan joutuu ennenaikaisen kuoleman uhriksi. Työkihkon aiheuttaman ja koneiden sekä yleensä työmaan turvallisuuden epäkunnollisuudesta johtuen silvotaan työläisiä miljoonittain jokainen vuosi, ilman että siitä kukaan joutuisi todellisesti edesvastuuseen. Kukaan työläinen ei työhön mennessään ole täysin varma, palaako hän omaistensa luo elävänä tai ei. Sodassa ei ihminen ole sen epävarmemmassa asemassa, jossa käytetään suoranaisia murha-aseita.

Ja paitsi työn sanomatonta vaarallisuutta kapitalistin työmaalla, aiheutuu näistä samoista syistä

lukemattomat muut kurjuusilmiöt. Lapsi- ja nais-työvoiman käytäntöön ottaminen johtuu vain siitä, että liikevoittoa voidaan suurentaa pienentämällä kustannuksia ja kun tämä työvoima on halvempaa kuin miestyövoima, käytetään sitä. Samoin jatkuvasti koneistoa parantamalla ja työkihkoa lisäämällä sekä kustannuksia yleensä vähentämällä ajaa kapitalistinen tuotanto aika-ajottain ja jopa jatkuvastikin, kuten nykyään jo nähdään, miljoonia työläisiä työttömien armeijaan, jossa heillä ei ole muuta kuin suoranaisten nälväkuolema edessä, joskin se vielä esim. Yhdysvalloissa tapahtuu tuhansille niin hitaasti ja asteetta, että suurempaa ääntä siitä kansan keskuudessa ei ole noussut.

Kaikki tämä on työväenluokan elämälle mitä ankarinta taistelua, jota käydään yötä ja päivää ja jossa ei anneta armoa miehelle, eikä naiselle, nuorelle ei vanhalle. Ja työväenluokka ei tässä tilanteessa voi suojella itseään eikä saada helpotusta vähässäkään määrin muuten kuin järjestäytymällä ja järjestyneen voimansa avulla leppymättä taistelemalla taloudellisella areenalla.

Työmaalla, jossa kapitalistinen riisto ja sorto suoranaisesti ja koskaan keskeytymättä tapahtuu; työmaalla, josta luokkasodan jättiläsmäinen uhrimäärä jokainen vuosi korjataan joko ruumiillisesti silvottuna ja murhattuna tai tautien ikuisesti turmelemana; työmaalla, jossa luokkaedut räikeimpinä, selvimpinä ja todellisina törmäävät vastakkain; työmaalla, jossa työväenluokan luokka-voima ja luokkatunne on välitöntä, siellä on luokkasodan perus ja sieltä se tulee johtaa ja viedä voittoon. Mutta, kuten sanottu, sen voi työväestö tehdä vain taistelukoneistonsa järjestämällä ja järjestetyllä koneistolla hyökkäämällä kunnes viimein kapitalistin peruslinnoitus on valloitetty työväenluokan järjestyneen voiman määrättäväksi.

Nykyaikainen Tilanne

Nykyään jos koskaan, pitävät edelläolevat tosiasiat paikkansa, sillä nykyään vallitsee ankarin kilpailu kapitalististen tuottajaryhmien välillä, mitä on milloinkaan vallinnut. Vielä lisäksi, tuottajaryhmät ovat nykyään siksi suuria ja voimakkaita, että ne voivat yhä tehokkaammin työväestöä vastaan tähdättyjä iskujansa antaa. Tuotantokustannuksia pienennetään yhä laajempiin työläisjoukoihin vaikuttavasti ja mitä enemmän niin tehdään, sitä nopeammin työväestön elämänehdot huononevat. Kaikki keinot tavaroiden halvemmalla tuottamiseksi tapahtuvat työväenluokan elämäneh-

tojen kustannuksella. Jos alennetaan palkkoja, koskee se heti suoranaisesti työläisiin vähentämällä heidän ostokykyään ja siten myös edelleen tavarankulutuksen vähentyessä, lisäten työttömyyttä syöksemällä nekin työläiset joutilaisuuteen, joilta palkkoja laskettiin, että tuotantoa olisi voinut pitää käynnissä. Kun otetaan uudempia koneita käytäntöön ja siten yritetään tuotantokustannuksia vähentää, tapahtuu sekin työväenluokan elämisehtojen kustannuksella. Tuotanto nopeistuu ja vaarat, taudit y. m. työmailla lisääntyvät kiireen mukana, työläisten elinikä lyhenee ja mikä ilmeisintä, työttömyys huimasti lisääntyy. Näin kapitalistien välinen kilpailu ja siinä käytettävät taiste-

lukeinot aina ja kaikkialla koskevat ensikädessä työväenluokkaa.

Missä määrin kukin työläinen, joka tämän lukee, on mahdollisesti joutunut tämän kapitalistisen kilpailun ja riiston uhriksi, voi tuntea omassa ruumiissaan ja elinmahdollisuuksissaan tekemällä havaintoja tämän luettuansa. Mutta samalla jokaisen on muistettava että tämänlaiseen tilanteeseen ja työväenluokan elämän ehtoihin me emme voi saada parannuksia muuten kuin ankaran luokkataistelun kautta ja mitä on luokkataistelu, missä sitä käydään ja miten sitä pitäisi käydä, sen olemme yrittäneet saada mahdollisimman selväksi. Käytännöllisen askeleen ottaminen on meidän jokaisen itsemme velvollisuus.

Heitä Huolet Pois

Kirj. KÄNSÄKOURA

(Nuorisolle)

(Nuotti: The Rebel Girl)

*Kevätpäivän kun kuljet sä tietä,
elon maljasta riemuitten juo;
suruharsoon älä kasvojas peitä,
uran vurttaa sinn' kyynelten vuo.
Vaikka kalliskin onnen ois hinta,
mure mustinkin turhaa vaan ois;
kun nuoruutta sykkii sun rinta,
heitä huolet pois!*

*Heitä huolet pois! Heitä huolet pois!
Kevään kutsua kenpää ei kuulla vois.
Suur' eessä on päivätö;
Tänään lemmi ja leikkiä lyö!
Aika nuoruuden,
aika toiveiden,
aika syttyä sydämin.
Heitä huolet pois! — ethän olla vois
vanki vaivojen!*

*Kevät aamun kun purppura rusko
sinitaivaalle soihtuja luo,
lujaa luottamus säilytä, usko,
onnen enteitä sätehet nuo.
Ulapalle käy urhon sä lailla,
vaikka purtesi pienikin ois;
mieli reipas, et luotsia vailla.
Heitä huolet pois!
Heitä huolet pois! j.n.e.*

*Elon etsi sä suorinta suuntaa;
sinne purtesi ohjaos, oi!
punahohteet miss' silmihin puuntaa,
kevään uuden jo koittaapi koi!
Käy sinne sä nuoruuden innoin,
vihurvimmat vaikk' vastassa ois.
Ees riennä sä riemuisin rinnoin!
Heitä huolet pois!
Heitä huolet pois! j.n.e.*

